

Sygn. akt I PK 59/14

POSTANOWIENIE

Dnia 5 czerwca 2014 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Katarzyna Gonera

w sprawie z powództwa J. A.
przeciwko Gminnemu Centrum Kultury w S.
o przywrócenie do pracy,
po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Pracy, Ubezpieczeń
Społecznych i Spraw Publicznych w dniu 5 czerwca 2014 r.,
skargi kasacyjnej strony pozwanej od wyroku Sądu Okręgowego - Sądu Pracy i
Ubezpieczeń Społecznych w K.
z dnia 25 października 2013 r., sygn. akt V Pa (...),

umarza postępowanie kasacyjne.

UZASADNIENIE

Sąd Okręgowy w K. – Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych wyrokiem z 25 października 2013 r., V Pa (...), zmienił zaskarżony apelacją powódki wyrok Sądu Rejonowego w J. – Sądu Pracy i Ubezpieczeń Społecznych z 11 czerwca 2013 r., IV P (...), i przywrócił J. A. do pracy w Gminnym Centrum Kultury w S. na dotychczasowych warunkach pracy i płacy.

Skarga kasacyjna od tego wyroku, wniesiona przez pełnomocnika strony pozwanej 24 stycznia 2014 r., została cofnięta przez pełnomocnika w piśmie procesowym, które wpłynęło do Sądu Najwyższego 25 marca 2014 r.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zgodnie z art. 398²¹ k.p.c., jeżeli nie ma szczególnych przepisów o postępowaniu przed Sądem Najwyższym, do postępowania tego stosuje się

odpowiednio przepisy o apelacji, z tym że skargę kasacyjną cofnąć może również sama strona. Oznacza to, że w postępowaniu kasacyjnym znajduje zastosowanie art. 391 § 2 k.p.c. Z przepisu tego wynika, że w razie cofnięcia apelacji sąd drugiej instancji umarza postępowanie apelacyjne i orzeka o kosztach jak przy cofnięciu pozwu. Gdy cofnięcie apelacji nastąpiło przed sądem pierwszej instancji, postępowanie umarza sąd pierwszej instancji. Zastosowanie tego przepisu do cofnięcia skargi kasacyjnej oznacza, że w razie cofnięcia skargi Sąd Najwyższy umarza postępowanie kasacyjne i orzeka o kosztach jak przy cofnięciu pozwu.

Pełnomocnik strony pozwanej cofnął skargę kasacyjną wniesioną w sprawie z uwagi na ugodowe uregulowanie sprawy. Stworzyło to podstawę do umorzenia postępowania kasacyjnego.

W sprawie z zakresu prawa pracy należy uwzględnić także treść art. 469 k.p.c., zgodnie z którym sąd uzna zawarcie ugody, cofnięcie pozwu, sprzeciwu lub środka odwoławczego oraz zrzeczenie się lub ograniczenie roszczenia za niedopuszczalne także wówczas, gdyby czynność ta naruszała słuszny interes pracownika lub ubezpieczonego. Dopuszczalność kontrolowania przez Sąd Najwyższy czynności dyspozytywnych strony przedsięwziętych w postępowaniu kasacyjnym, a zatem poza zwykłym tokiem instancji, jest kontrowersyjna. Sąd Najwyższy nie dostrzega jednak, aby cofnięcie skargi kasacyjnej przez pozwanego pracodawcę w niniejszej sprawie naruszało słuszny interes przywróconego do pracy, prawomocnym wyrokiem sądu pracownika – J. A.

Sąd Najwyższy zważył, że cofnięcie przez stronę skargi kasacyjnej jest dopuszczalne i nie wymaga zgody drugiej strony, a mając na względzie, że czynność ta nie narusza słusznego interesu pracownika (art. 469 k.p.c.), postępowanie kasacyjne umorzył (art. 355 § 1 k.p.c. w związku z art. 398²¹ i art. 391 § 2 k.p.c.).

Mając na uwadze powyższe, Sąd Najwyższy orzekł jak w sentencji.